

Etyka jest ogniwem łączącym wiarę z filozofią, jest jedną z dziedzin umiłowania wiedzy i ważnym składnikiem religii. Etyka i moralność są bliskoznacznymi pojęciami często używanymi zamiennie. Nie są one bynajmniej tożsame. Etyka, a zwłaszcza normatywna etyka jest wartościującą teorią, moralność zaś oceną postępowania konkretnego człowieka lub wspólnoty.

Etyczne zasady zmieniają się w miarę upływu czasu, zmian politycznych warunków, światopoglądu i wyznawanej religii. Zmienną jest również hierarchia wartości z tych samych powodów.

Przyjmowanie wartości i etycznych poglądów sprzecznych z odziedziczonym genotypem i pokoleniową pamięcią może doprowadzić pojedynczego człowieka i cały naród do rozdzielenia osobowości. Biologia człowieka nie poddaje się psycho- i socjotechnicznym zabiegom i stale będzie przeciwstawiać się narzuconej ideologii. Etyczny obcy system będzie zaś ciągle zwalczać zastępe rodzime poglądy na dobro człowieka i narodu, będzie usilnie narzucać własną hierarchię wartości.

Nasze rodzimowiercze zasady etyczne opierają się na przyrodzonym prawie, na boskich prawach Przyrody, wprost wynikają z nich. My jesteśmy częścią Przyrody. Wyobcowywanie się z Niej przynosi nieuchronnie ogromne szkody. System wartości rodzimej wiary ma swe odniesienie do rzeczywistego życia Narodu, Aryosłowian i wspólnoty indoeuropejskich ludów.

Dobro i zło są w powszechnym odczuciu podstawowymi, najistotniejszymi pojęciami uporządkowującymi hierarchię wyznawanych wartości. Dobrem jest wszystko, co nas wzmacnia i rozwija, co wspomaga doskonalenie się. Złem jest to, co ze słabości i zastoju pochodzi, co człowieka i naród w ich rozwoju hamuje, ogranicza i cofa.

W naszej wierze, jak i w innych rodzimych wyznaniach Indoeuropy poczesne miejsce zajmuje pojęcie dobra narodu. To, co dla narodu dobrem jest, jest również dobrem dla każdego z nas. Ten układ wartości wynika z wzajemnej zależności między jednostką a wspólnotą. Nasza duchowość rozwija się tym prężniej i wszechstronniej, im mocniej i trwalej związana jest z

potrzebami narodu, oraz w im większej mierze korzysta z wielowiekowego dorobku pokoleń. Ku dobru wiodą nas w pierwszym rzędzie wiedza i siła. Wiedza opiera się na rozumie i rozsądku, wyrasta z nich. Aby dobrym być, trzeba rozum Świata potrafić w sobie odczuć. Siłę warunkuje zdrowie, zarówno to fizyczne jak i psychiczne. Starożytna zasada w zdrowym ciele zdrowy duch podkreśla znaczenie zdrowia, tężyzny, ogólnej sprawności i żywotności, ich wysoką wartość. Dbłość o nie jest dla nas etycznym nakazem i codziennym obowiązkiem. Odpowiedzialność za własne czyny i zaniechania jest bezwzględnie konieczna, cokolwiek czynimy, gdy rozstrzygamy - czyn czy zaniechanie. Rzetelność musi koniecznie towarzyszyć wszelkim naszym poczynaniom. Nawet jeden raz zawiedzione zaufanie jest nadzwyczaj trudne do odzyskania. Wierność i godność, duma i odwaga są wartościami cenionymi od niepamiętnych czasów, opiewanymi w eposach, legendach i innych przekazach wszystkich ludów. Prawość i patriotyzm są niełącznie związane z dobrem narodu i każdego z nas.

Wytrwałość i stanowczość w postępowaniu zależą od siły woli. Wyrabianie w sobie silnej woli i samodzielnego myślenia są podstawowymi zadaniami w rodzinie i szkole.

Pielęgnując szczególnie cenne wartości staramy się równocześnie zwalczać wspakwartości, źródło słabości i zła - nieuctwo, głupotę, bezmyślność, bezsilność, lenistwo, uległość i pokorę. Stale zwalczamy w sobie bierność, chwiejność, warcholstwo i bojaźń, odrzucamy zgodę na uzależnienia, chorobę, poddanie się losowi, potępiamy zdradę, tchórzostwo, lizusostwo, kłamstwo i obłudę.

Pokonujemy małość w nas, dążymy do dobra, wielkości, siły, piękna, prawdy. Przekuwamy ciągle to co jest dobre w jeszcze lepsze.

Zaszczytnym powołaniem człowieka jest czynny udział w odwiecznym wszechrozwoju Świata. Dla rodzimowiercy jest to etyczny nakaz nadający sens naszemu życiu.

Sława Bogom!

Tekst zaczerpnięty ze strony rodzimawiara.org.pl